Posłuchaj

()

Kolejny przykład arbitralnego i opresyjnego charakteru tego, co Mgr. Bugnini nazwał „uproszczeniem” Kalendarza polegającym na zniesieniu w 1960 r. święta o ogromnym znaczeniu w życiu Kościoła: Objawienia św. Michała [na Górze Gargano] (8 maja).

Przez wieki przed 1960 rokiem w kalendarzu powszechnym znajdowały się dwa święta św. Michała: 8 maja i 29 września. Komisja Liturgiczna uznała je jednak za niepotrzebne „powielanie”, a objawienie św. Michała zostało usunięte wraz z innymi „niechcianymi” świętami w kalendarzu roku 1960.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Copyright Mavientura Projects e.K> Carol Byrne, “Msza dialogowana”. (88.1 z 129). Św. Michała: Kolejne “niechciane” święto reformatorów | 2

Średniowieczny rękopis upamiętnia zwycięstwo św. Michała pod Monte Gargano

Podobnie jak poprzednio wspomniane święta zlikwidowane w tym samym roku, [święto św. Michała] wiązało się to z wzniesieniem miejsca kultu na pamiątkę cudownych wydarzeń.

Według *Brewiarza Rzymskiego* wspomniane święto zostało ustanowione jako podziękowanie Bogu za zwycięstwo militarne odniesione pod Monte Gargano we Włoszech 8 maja 663 roku za wstawiennictwem św. Michała.

Bitwę tę opisał benedyktyński historyk Paweł Diakon z VIII wieku w następujący sposób:

„Kiedy ówcześni Grecy przyszli, aby splądrować sanktuarium świętego Archanioła [Michała] położone na górze Garganus (Gargano), Grimuald [król Longobardowie], nacierając na nich ze swoją armią, powalili ich, dokonując wielkiej rzezi.”[1]

Godne uwagi w tym zdarzeniu jest to, że Archanioł obiecał chronić sanktuarium – obecnie najstarsze sanktuarium na Zachodzie poświęcone św. Michałowi – kiedy pojawił się tam w 492 r.

Brewiarz sprzed 1960 r. zawiera pełną relację okoliczności tego wydarzenia.[2] Z niego dowiadujemy się, że św. Michał objawił się pod koniec V wieku biskupowi pobliskiego miasta Siponto z wiadomością dotyczącą jaskini w Monte Gargano:[3], a mianowicie, że grota powinna stać się kapliczkę poświęconą św. Michałowi, który miałby ją objąć swoją opieką.

Ponieważ jednak takie cudowne zdarzenia po prostu nie mają żadnego znaczenia w postępowych kręgach Kościoła katolickiego, Bugnini odrzucił je jako „niehistoryczne”, sugerując, że nie są godne wiarygodności. Zamiast tego „eksperci” liturgiczni postanowili uwierzyć w coś, co wymyślili sami: że objawienie św. Michała, podobnie jak wiele innych „drugich świąt” danego świętego, zaśmiecało rok liturgiczny i nie powinno już zajmować miejsca w Kalendarzu Ogólnym.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Sanktuarium na Monte Gargano to najstarsze sanktuarium poświęcone św. Michałowi w Europie Zachodniej

Copyright Mavientura Projects e.K>

Nie możemy przeoczyć przyczyny usunięcia święta. W 1960 roku Kościół zaczął bagatelizować nadprzyrodzony charakter liturgii, aby uczynić ją bardziej akceptowalną dla protestantów, którzy odrzucali cuda i objawienia.

Marcin Luter rozpuścił absurdalną pogłoskę, jakoby podczas objawień św. Michał zrzucił część swoich piór, które były poszukiwane przez katolickich łowców relikwii jako „przedmioty kolekcjonerskie”.[4]

Opowieść o piórach tak pobudziła protestancką wyobraźnię, że do dziś wywołuje śmiech. Wspomnij o objawieniu św. Michała, a prawdopodobnie zostaniesz zapytany, czy masz pióro. Krąży nawet wśród katolickich liturgistów[5] i księży, którzy w swoich homiliach pragną kpić z tradycyjnych wierzeń.

Wystarczy krótkie spojrzenie na historię tego święta i jego recepcji w Kościele aż do 1960 roku, aby przekonać się, jak szokujące są te preteksty w swojej duchowej tępocie.

---

[1] Paweł Diakon, *Historia Langobardorum* (Historia Longobardów), przeł. WD Foulke, Nowy Jork, Longman, Green & Co., 1906, rozdział XLVI, s. 15. 200. Paweł Diakon, sam pochodzenia lombardzkiego, był żyjącym w VIII wieku pisarzem i historykiem na dworze Karola Wielkiego.

[2] Znaleziono byka należącego do człowieka mieszkającego w górach, który oddalił się od stada i został unieruchomiony przy wejściu do jaskini. Jeden z jego towarzyszy wystrzelił strzałę, chcąc obudzić zwierzę raną; lecz strzała odbiła się i trafiła tego, który ją posłał. Okoliczność ta wzbudziła tak wielki strach u przechodniów i tych, którzy o niej słyszeli, że nikt nie odważył się zbliżyć do jaskini. Dlatego mieszkańcy

Copyright Mavientura Projects e.K>

Siponto zasięgnęli rady biskupa; który odpowiedział, że aby poznać wolę Bożą, trzeba spędzić trzy dni na poście i modlitwie. Po upływie trzech dni Archanioł Michał dał do zrozumienia biskupowi, że miejsce to znajduje się pod jego opieką i że to, co się wydarzyło, było wyrazem jego woli, aby tam oddawać cześć Bogu na cześć jego samego i aniołów. Następnie biskup wraz ze swoim ludem udał się do jaskini. Stwierdzili, że wygląda jak kościół i zaczęli go używać do odprawiania nabożeństw. Działo się tam później wiele cudów.

[3] V wieku pod późniejszym sanktuarium zbudowanym w VII wieku przez królów Longobardów. (Patrz Nicholas Everett, „The *Liber de Apparitione S. Michaelis* in Monte Gargano and the Hagiography of Dispossession”, *Analecta Bollandiana,* t. 120, wydanie 2, 2002, s. 372)

[4] Marcin Luter, *Dzieła,* t. 54, s. 247.

[5] Np. wpływowy filipiński liturgista Anscar Chupungco OSB stwierdził: „Kult ciał lub relikwii świętych to smutny rozdział w historii liturgii… Kiedy byłem studentem w Europie, szukanie tego było jedną z moich rozrywek niektóre z najzabawniejszych rodzajów relikwii: pióro św. Michała Archanioła…” w jego książce *What, Then, is Liturgy?: Musings and Memoir*,, Quezon City: Claretian Publications, 2010, s. 15. 48.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Copyright Mavientura Projects e.K> Carol Byrne, “Msza dialogowana”. (88.1 z 129). Św. Michała: Kolejne “niechciane” święto reformatorów | 9

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Copyright Mavientura Projects e.K>

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related

Copyright Mavientura Projects e.K> Carol Byrne, “Msza dialogowana”. (88.1 z 129). Św. Michała: Kolejne “niechciane” święto reformatorów | 11